Η «Ημέρα της Μητέρας». Νοερώς, ας τιμήσωμεν όλοι σήμερον την μητέρα. Της άξίζει κάθε έπαινος και κάθε εύλαβής σκέψις.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Επί τῇ σημερινῇ των συγκεντρώσει εἰς Πάτρας, εὐχόμεθα εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως γόνιμον προκοπὴν εἰς τὸ ἔργον των.

ΔΟΛΟΦΟΝΕΙΤΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΩΣ Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΧΙΟΝΟΣΤΙΒΑΣ ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΤΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ

Ο ΚΕΝΝΕΝΤΥ ΘΑ ΕΠΙΒΑΛΗ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Τί θὰ γίνῃ μὲ αὐτὴν τὴν καταστρεπτικὴ χιονοστιβάδα τῶν ταινιῶν ποὺ ἀνυμνοῦν τὸ σὲξ στὶς πιὸ δηλητηριώδεις μορφές του καὶ σφραγίζουν τὶς ψυχὲς τῶν νέων; Τί θὰ γίνῃ μὲ αὐτὴν τὴν συστηματικὴ ζύμωσι τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν αἰσθήσεων τῶν νέων σὲ πυκνὲς ἀτμόσφαιρες αἰθουσῶν, ὅπου προβάλλονται ἑκατοντάδες ταινίες μὲ ἀναπαραστάσεις τῆς ζωῆς κοριτσιῶν ποὺ δὲν μποροῦν ἢ δὲν θέλουν νὰ σταματήσουν μπροστὰ σὲ τίποτα; Ἕνας Ἀμερικανὸς κριτικὸς καὶ αἰσθητικός, ὁ κ. Τζὼν Κρόσμπυ, ἔγραφε στὴν «Νιοὺ Γιόρκ Χέραλντ Τρίμπιουν»:

—Ἔκαμα πρὸ καιροῦ ἕναν περίπατο στὸ Μπροντγουαίη καὶ ἐκόψαμε τοὺς τίτλους καὶ τὶς διαφημίσεις τῶν κινηματογράφων. Ἔρως μὲ ραντεβοῦ, Ἀνύπαντρες μητέρες, Ἐξπρέσσο Μπόγκο, Κόλασι, στὴν αἰωνιότητα κλπ. Τὸν ἴδιο περίπατο τὸν ἔκανα καὶ ἄλλοτε καὶ δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ὁ ἔρως ἀπουσίαζε ἀπὸ τὶς ταινίες. Ποτὲ ὅμως δὲν τὸν εἶδα τόσο πανταχοῦ παρόντα, τόσο γυμνὸ καὶ τόσο ξεδιάντροπο. Ἔκανα τὸν ἴδιο περίπατο πρὸ μηνός. Τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Τὸ κορίτσι τῆς μιᾶς νύχτας, Σύντροφοι στὸν ἔρωτα, Ἦταν ὡραῖα, φιλήδονη, πρόθυμη, κλπ. Ἂς σημειωθῇ ὅτι αὐτὸ τὸ φαινόμενο, ἡ ὁμῳδία καὶ γενικὴ ἐκμετάλλευσι τοῦ σὲξ ἀπὸ τὸν κινηματογράφο, δὲν τὸ παρουσιάζει μόνο ἡ Νέα Ὑόρκη. Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἀμερικῆς γίνεται τὸ ἴδιο. Παρηκολούθησα ταινίες στὴν Νέα Ὑερσέη. Ἀγόρια καὶ κορίτσια στοιβαγμένα μέσα σὲ αἰθουσες, ἐμπρὸς σὲ σκηνὲς ποὺ προσεγγίζουν τὴν ἀκολασία. Τέτοια ἔκρηξι δὲν ἀναφέρεται στὴ σύγχρονη ἱστορία. Στὸ Σέρκβιλ τοῦ Ὀχάϊο, στὸ Σίντσινάτι, παντοῦ, ταινίες μὲ τὶς πιὸ τολμηρὲς ἐρωτικὲς σκηνές. Σὲ μιὰ ταινία στὸ Σίντσινάτι ἕνας ψυχοπαθὴς μαχαιρώνει ἕνα κορίτσι στὸ μπάνιο. Ὁ φακὸς παρουσιάζει τὸ γυμνὸ σῶμα τοῦ κοριτσιοῦ, ἐνῶ τὸ μαχαίρι μπήγεται καὶ ξαναμπήγεται στὴ γυμνὴ σάρκα του καὶ τὸ αἷμα ἀναπηδᾶει ἀπὸ τὶς φλέβες. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν αἴθουσα πιλοέναζαν οἱ ἔφηβοι. Ὅταν ἔφευγα, κατέφθανε μιὰ οἰκογένεια, ὁ πατέρας, ἡ μητέρα καὶ τὰ δύο τους κορίτσια, 16 καὶ 11 ἐτῶν.

Δὲν εἶναι παράξενο, συνεχίζει ὁ συνεργάτης τῆς ἰδίας ἐφημερίδος, ὅτι ἡ ἐξέγερση ἐναντίον τῆς τακτικῆς αὐτῆς ἐπεξετάθη ἀκόμη καὶ μέσα στὶς κινηματογραφικὲς ἑταιρίες, φωνὲς διαμαρτυρίας γι' αὐτὴν τὴν χιονοστιβάδα τῶν ἀνηθίκων θεαμάτων ἀκούγονται μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ Χόλλυγουντ. Ὁ πρώην πρόεδρος μιᾶς μεγάλης ἑταιρίας, ὁ κ. Σὲν Λάουχερ, ἐδήλωσε:

—Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ προσφερόμενα θεάματα στρέφονται γύρω ἀπὸ τὸν βιασμό, τὴν ὁμοφυλοφιλία, τὴν πρόωρη ἐρωτικὴ σχέσι, τὴν ἀπαγωγή, τὴν ἀποπλάνησι, ἀκόμη καὶ τὴν ἔκτρωσι. Ἡρωΐδες ἐξ ἐπαγγέλματος ἀγοραῖες εἶναι πολὺ τῆς μόδας στὴν ὀθόνη. Οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς ταινίες παρουσιάζουν αὐτὲς τὶς ἡρωΐδες μὲ βαρύτιμες τουαλέττες, πάνω σὲ σώματα ἀνέγγιχτα ἀπὸ τὸν χρόνο, μέσα σὲ πλούσιον περιβάλλον. Τὶς περισσότερες φορὲς οἱ ἡρωΐδες αὐτὲς ἔχουν «χρυσῆ καρδιὰ» καὶ βαθύτατα αἰσθήματα». Πολλὰ κορίτσια, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ παρακολουθοῦν τὶς ταινίες, μποροῦν νὰ σκεφθοῦν ὅτι αὐτὸ τὸ «ἐπάγγελμα» ἔχει στὸ κάτω—κάτω κάποια πλεονεκτήματα.

Πολλοὶ ζητοῦν νὰ μπῆ ἕνας χαλινὸς σ' αὐτὸ τὸ ὄργιο. Ὁ χαλινὸς αὐτὸς ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι παρὰ μόνον λογοκρισία. Καὶ τὸ σύνταγμα δὲν τὸν ἐπιτρέπει.

Αὐτὴ ἡ τρομερὴ ἀρρώστεια ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ ἀφεθῆ ἀνεμπόδιστη, διότι τὰ ἀποτελέσματά της εἶναι ἤδη τρομερά. Τώρα τελευταῖα ὅλες οἱ ἐρωτικὲς διαστροφὲς—καὶ βασικὰ ἡ ὁμοφυλοφιλία καὶ ὁ λεσβιασμὸς ἐπῆραν κυρίαρχη θέσι στὴν ὀθόνη. Ἀναφέρεται τὸ τερατούργημα ὅτι ἔγινε διασκευὴ κλασσικῶν ἔργων ἔτσι ὥστε ὁ κεντρικὸς ἥρωας νὰ εἶναι ὁμοφυλόφιλος καὶ νὰ δίνη ἐνδιαφέρον στὴν ταινία. Ἀπίστευτο ἐμπόριο αἰσχρότητος καὶ μάλιστα ἀνεμπόδιστο, ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας.

—Ὑπάρχει σωτηρία; Διερωτᾶται ὁ συνεργάτης τῆς «Νιοὺ Γιόρκ Χέραλντ Τρίμπιουν». Ὑπάρχει. Τὴν λύσι τοῦ προβλήματος τὴν ἔχουν στὰ χέρια τους οἱ δικτάτορες τῆς κινηματογραφικῆς βιομηχανίας. Ἂν ἀναγνωρίσουν τὶς εὐθύνες τους ἀπέναντι στὸ ἔθνος, ἡ ἀτμόσφαιρα θὰ ἐκλείψη. Ὅλοι οἱ παράγοντες τῆς κινηματογραφικῆς βιομηχανίας πρέπει νὰ συνεργασθοῦν πάνω σ' αὐτό. Ἡ ὥρα τῶν εὐθυνῶν ἐσήμανε.

Ἂν ὅμως δὲν ἀναγνωρίσουν τὶς εὐθύνες τους οἱ βασιλεῖς τῆς ὀθόνης; Τί θὰ κάμῃ ἡ πανίσχυρη ἀμερικανικὴ πολιτεία; Θὰ ἀφήση τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἀμερικανῶν νέων νὰ ἐκπαιδεύωνται μέσα σ' ἀτμόσφαιρες ὀργίων καὶ δηλητηρίων;

—Εἶναι ἀλήθεια, γράφει ὁ κ. Κρόσμπυ, ὅτι οἱ ἐτήσιες εἰσπράξεις τῶν ἀμερικανικῶν ταινιῶν ἔπεσαν ἀπὸ τὰ 3.900.000.000 στὰ 2.200.000.000. Ἴσως ἡ ἀγκίστρωσις στὰ ἀνήθικα θέματα νὰ ὀφείλεται καὶ σ' αὐτό, στὴν προσπάθεια δηλαδὴ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων. Τὸ κοινὸ ὅμως πρέπει νὰ τὴν τσακίση αὐτὴ τὴν προσπάθεια μὲ μαζικὴ ἀποχὴ ἀπὸ τὶς ταινίες αὐτές.

Λέγεται ὅτι ὁ πρόεδρος Κέννεντυ μελετᾶ τὸ ζήτημα καὶ ὅτι σύντομα θὰ ἐξαγγείλη ἀποφάσεις.

ΕΙΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ 13.600 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Η ΤΟΥ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΥ ΜΕ 39 ΕΚ. ΤΟΜΟΥΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Συμφώνως πρὸς τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα, ὑπολογίζεται ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἔχει πλέον τῶν 13.600 βιβλιοθηκῶν, ἐκ τῶν ὁποίων 7.200 εἶναι δημόσιοι. Ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν βιβλιοθηκῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι γνωστός, δεδομένου ὅτι αἱ μὲν δημόσιαι βιβλιοθῆκαι ἔχουν χιλιάδας παραρτημάτων καὶ τμημάτων, αἱ δὲ δανειστικαὶ λειτουργοῦν εἰς κάθε πόλιν τῶν ΗΠΑ. Ἐπὶ πλέον, πλεῖσται ὅσαι βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπιστημονικαὶ ὀργανώσεις ἔχουν ἰδίας βιβλιοθήκας. Ἡ μεγαλυτέρα βιβλιοθήκη ἀνήκει εἰς τὸ Κογκρέσσον διαθέτουσα περὶ τὰ 39.000.000 τεμάχια παντοειδοῦς ὑλικοῦ.

Ἀκολουθεῖ, κατὰ σειρὰ σπουδαιότητος, ἡ Δημοσία Βιβλιοθήκη Ν. Ὑόρκης μὲ πλέον τῶν 7 ἐκ. βιβλίων. Διαθέτει 80 παραρτήματα εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν καὶ τέσσαρας κινητὰς βιβλιοθήκας. Ἐπὶ πλέον, αἱ πάμπολλαι βιβλιοθῆκαι τῆς χώρας διαθέτουν ἀκόμη καὶ εἰδικὰ ἀναγνωστήρια διὰ παιδιὰ ὡς καὶ διδακτικὰς κινηματογραφικὰς ταινίας μὲ αἰθούσας προβολῆς.

ΖΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΚΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Πολὺς θόρυβος γίνεται τὶς ἡμέρες μας γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς πολυτεκνίας. Οἱ γνῶμες ἀλληλοσυγκρούονται καὶ οἱ προτάσεις λύσεως ἀντιτίθενται.

Τὸ πρόχειρο καὶ τόσο σύντομο τοῦτο σημείωμα δὲν διεκδικεῖ βέβαια προσφορὰ λύσεως τοῦ θέματος, ἀλλὰ τὴν θέσιν μερικῶν ἐρωτημάτων.

Τὸ πρῶτο εἶνε θρησκευτικό. Ἐὰν δεχθῶμεν ὄχι τὴν πολυτεκνία, ἀλλὰ τὸν περιορισμὸ ταύτης στὰ 2—3 παιδιά, ποὺ πολὺ ὑποστηρίζουν, τότε ποιὰ ἀπάντησι θὰ δώσωμε στὴν ἐντολὴ τοῦ Δημιουργοῦ, ποὺ διέταξε αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε; Ποιὰ ἔπειτα ἀπάντησι θὰ δώσωμε στὸν νομομαθῆ Ἀλ. Κρασσᾶ, ποὺ στὸ βιβλίο του «Σύστημα Ἀστικοῦ Δικαίου» γράφει: «Ἡ τοῦ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνάφεια εἶνε ἡ φυσικὴ βάσις τοῦ γάμου... διὰ τῆς τῶν τέκνων γεννήσεως... Ἡ πρὸς τὰ τέκνα ἀφοσίωσις καὶ στοργὴ τῶν γονέων...»; Ἡ δὲ γυναῖκα μόνον ἐν τῇ μητρότητι βρίσκει τὸν ἑαυτόν της ἀπὸ ὑγιεινῆς καὶ ψυχικῆς ἀπόψεως.

Παρατρέχομεν ὅλες τὶς ἄλλες ἀπαντήσεις καὶ φθάνομε στὸ ἐρώτημα τῆς ἱστορίας.

Ἔχουν ὑπ' ὄψει τους οἱ Μαλθουσιάνοι, ὅτι οἱ μεγαλύτεροι ἄνδρες τῆς ἱστορίας ὑπῆρξαν παιδιὰ πολυτεκνικῶν οἰκογενειῶν; Καὶ ἰδοὺ ἡ φωνὴ τῆς ἱστορίας: Ὁ Κάντιος ἦτο παιδὶ οἰκογενείας 9 παιδιῶν. Ὁ Μπάχ, ὁ διάσημος μουσουργός, τὸ 8ο παιδὶ τῶν γονέων του. Ὁ Ἴδιος δὲ ἐγέννησε 20, παρακαλῶ, παιδιά. Ὁ Χαΐντελ τὸ 10ο παιδί. Ὁ Μόζαρτ τὸ 7ο. Ὁ Βάγκνερ τὸ 9ο. Ὁ Σοῦμπερτ τὸ 14ο παιδί. Ὁ Γλάδστων εἶχε 8 παιδιά. Ὁ Βενιαμὶν Φραγκλῖνος ἦτο τὸ 16ο παιδί. Ὁ Μ. Βασίλειος παιδὶ 9μελοῦς οἰκογενείας, ἐξ αὐτῆς δὲ οἱ 3 ἔγιναν ἐπίσκοποι καὶ σήμερα γιορτάζονται μεταξὺ τῶν ἁγίων γιὰ τὶς κοινωνικοθρησκευτικὲς ὑπηρεσίες, ποὺ προσέφεραν. Ἂς ἀναφέρωμε καὶ ἕνα ὄνομα ἀπὸ τοὺς ἁγίους τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἁγία Αἰκατερίνη τῆς Σιέννης ὑπῆρξε τὸ 25ον παιδὶ τῶν γονέων της. Ὁ σοφὸς τέλος ἱεράρχης τοῦ 15ου αἰῶνος Βησαρίων ἦτο τὸ 15ο παιδὶ τῆς οἰκογενείας του.

Θθάνουν καὶ περισσεύουν τὰ ἱστορικὰ καὶ ἀθάνατα αὐτὰ ὀνόματα, οἱ καρποὶ τῶν πολυτεκνικῶν οἰκογενειῶν, γιὰ νὰ δώσουν τὴν ἀπάντησι στοὺς νεομαλθουσιανοὺς ὄχι μὲ λόγια καὶ θεωρίες, ἀλλὰ μὲ γεγονότα ἀτράντακτα τῆς ἱστορίας. Ἔτσι δὲ κάθε ἀντικειμενικὸς συζητητὴς δὲν δικαιοῦται πλέον νὰ χαρακτηρίζη τὴν πολυτεκνία ὡς πρόβλημα, ἀλλ' ὡς ἐντολὴ Δημιουργοῦ καὶ μέγα κοινωνικὸν εὐεργέτημα.

Ἀρίσταρχος

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. Μ.

Ὅπως εἶναι δύσκολος ὁ ἐπακριβὴς προσδιορισμὸς τῶν λόγων καὶ τῶν προοπτικῶν ποὺ ἔσπρωξαν τέσσαρες μεγάλους στρατηγοὺς τῆς Γαλλίας νὰ στρέψουν τὰ ὅπλα τους κατὰ τῆς Μητροπόλεως, τὸ ἴδιο δύσκολη εἶναι ἡ ἐκτίμησι τῶν παραγόντων ποὺ συνέβαλαν στὴν ἄμεση καταστολὴ αὐτῆς τῆς ἐπαναστάσεως: Ἀντίδραση στὴν πολιτικὴ τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ, πίεση τῶν Γάλλων τῆς Ἀλγερίας, συμφέροντα στὰ πετρέλαια τῆς Σαχάρας, προσωπικὲς φιλοδοξίες, ἀντιθέσεις καὶ μικροεγωϊσμοί, εὐθιξία τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά. Κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη, πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ προσωπικὴ στάση τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ, ἡ στάση τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, τοῦ στρατοῦ, τῶν ξένων κυβερνήσεων, ἴσως. Ὅλα αὐτά, ἢ καὶ πολλὰ ἄλλα, γνωστὰ ἢ μὴ ἀκόμη, συνέθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἔθαψαν ἄδοξα, τὸ τελευταῖο ἐπαναστατικὸ ἐγχείρημα στὴν Ἀλγερία.

Ἀξίζει ὅμως, τώρα ποὺ πέρασαν αἱ πρῶται ἐντυπώσεις, νὰ διαλυθῆ μιὰ πλάνη ποὺ ἐδημιούργησαν στὸ διεθνῆ Τύπο, ἀλλὰ καὶ στὸ ἐσωτερικό, οἱ παρατηρητὲς καὶ ἀντιποκριτές: Ἀπὸ πλευρᾶς δηλαδὴ μορφῆς καὶ ἐκδηλώσεως τῶν ἐπαναστατικῶν γεγονότων δόθηκε μιὰ μεγάλη καὶ ἀνακριβὴς σημασία καὶ διογκώθηκε ἡ σοβαρότητα τῆς ἐπαναστάσεως. Γιατὶ ἡ ἐπανάσταση, τρίτη μέσα στὰ τελευταῖα τρία χρόνια, ἦταν ἐξ ἀρχῆς καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία, μολονότι ἡ ὀργάνωσή της ὠφείλετο σὲ ὁμάδα ἐμπείρων στρατηγῶν καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματούχων καὶ εἶχε τὴν ἄμεση καὶ τυφλὴ ὑποστήριξη τῶν μισθοφορικῶν δυνάμεων καὶ τῶν βετεράνων τοῦ πολέμου τῆς Ἰνδοκίνας καὶ τῆς Ἀλγερίας. Ἡ ἀπόδεξι τούτου συνάγεται κυρίως ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐπαναστάτες οἱ ἴδιοι ἐπρόδωσαν τὸν σκοπό τους μὲ τὴ νωχελικὴ στάση τους, μὲ τὴν ἀδράνειά τους, μὲ τὴν ἀτολμία καὶ τὴ σύγχυσή τους μετὰ τὸ προεδρικὸ διάγγελμα πρὸς τὸν λαό. Κι' ἂν μεταφέρουμε σὲ μιὰ ἄλλη χώρα ἕνα ἐπαναστατικὸ κίνημα παρομοίας ὀργανώσεως καὶ ἐκτάσεως, θὰ δοῦμε ἀμέσως πόση σκληρότητα καὶ αἱμαχυσία θὰ ἐπέφερε, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κάθε ἀποτέλεσμα. Κρίνοντας τὰ πράγματα μὲ τὰ δικά μας κριτήρια, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ ρωμαντικὴ περιπέτεια. Σποραδικοὶ πυροβολισμοὶ ἐκ μέρους τῶν ἐπαναστατῶν, ἐκφοβιστικαὶ βολαὶ ἐκ μέρους ἑνὸς ἐλαφροῦ γαλλικοῦ καταδρομικοῦ, ἰδοὺ αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη.

Μόνον μιὰν ἐλπίδα ἐπιτυχίας εἶχε ἡ ἐπανάσταση: Νὰ βρεθῆ μπροστὰ σὲ μιὰ κυβέρνηση ἢ ἕνα ἀρχηγὸ τῆς Δημοκρατίας, πού, λιποψυχῶντας, νὰ καλέση τοὺς ἐπαναστάτες καὶ νὰ τοὺς παραδώση τὴν ἐξουσία. Καὶ αὐτὸ ποὺ εἶναι σὲ βάρος τῶν στρατηγῶν—ἐπαναστατῶν καὶ σὲ ὄφελος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς δυτικῆς συμμαχίας γενικώτερα, εἶναι ὅτι ἀρχηγὸς τοῦ κράτους ἔτυχε νὰ εἶναι ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκώλ, τοῦ ὁποίου τὸν πείσμονα χαρακτῆρα καὶ τὴν δύναμη ἀποφάσεων καὶ ἐνεργειῶν ὤφειλαν νὰ γνωρίζουν οἱ ἐπαναστάτες. Ἀπὸ τὴν πιὸ πάνω ἄποψη πρέπει νὰ ἐξάρουμε τὸν κύριο χαρακτῆρα τῆς ἐπαναστάσεως, ὅπως ἐξειλίχθη καὶ ὅπως ἀντεμετωπίσθη: Ὠργανώθηκε καὶ στηρίχθηκε ἀπὸ τοὺς πιὸ ὑπεύθυνους στρατιωτικοὺς παράγοντες καὶ εἶχε στὴ διάθεσή του τοὺς ἀλεξιπτωτιστὲς καὶ τοὺς μισθοφόρους, προθύμους καὶ ἱκανοὺς σὲ κάθε πολεμικὴ ἐπιχείρηση. Ἤλπισε νὰ ἐξαπλωθῆ στὸ στρατὸ τῶν κληρωτῶν καὶ τῶν ἐφέδρων καί, πιὸ πολύ, νὰ βρῆ ἀπήχηση σὐνοίκη στὸ λαὸ τῆς Ἀλγερίας καὶ τῆς Μητροπόλεως. Παράλληλα, εἶχεν ὑποστήριξι ἀπὸ ἀνωτέρους ἀξιωματούχους τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἐξουσίας τῆς Ἀλγερίας: Ἕνα ξεκίνημα γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς ἐξουσίας «ἐκ τῶν ἄνω». Ἡ ἀντιμετώπισι τῶν ἐπαναστατικῶν γεγονότων ὠργανώθηκε προσωπικῶς ἀπὸ τὸν στρατηγὸ Ντὲ Γκώλ, στηρίχθηκε ὅμως, ἀντίθετα, ἀπ' εὐθείας στὸν λαὸ καὶ στὸν στρατὸ τῶν κληρωτῶν. Ἦταν μιὰ σύσσωμη ἀντίδραση «ἐκ τῶν κάτω». Κι' αὐτὴ «ἡ βάση ἐκ τῶν κάτω» ἦταν ἀδύνατο νὰ κερδηθῆ καὶ δύσκολο νὰ ἀνατραπῆ ἀπὸ μιὰν ἐπανάσταση ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ μισθοφόρων.

Θεωρῶντας κανεὶς μ' αὐτὸ τὸν ἀντικειμενικὸ καὶ αὐστηρὸ τρόπο τὴν ἐπανάσταση, μπορεῖ ἀδίστακτα νὰ πῆ ὅτι, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐπαναστατῶν δὲν παρουσιάστηκε μιὰ σοβαρὴ ὀργάνωση, μιὰ πραγματικὴ ἐπανάσταση. Μπορεῖ ὅμως ταυτόχρονα καὶ ἀντίθετα, νὰ πῆ, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Μητροπόλεως, ὅτι ἐπανάσταση ὑπῆρξε γιατὶ ὑπῆρξε μιὰ σοβαρὴ ἀπειλὴ τῆς Δημοκρατίας καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπανάσταση κατεστάλη χάρη στὴ στάση τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ. Τοῦτο χαρακτηρίζεται μὲ τὸ καίριο ἐρώτημα κυρίου ἄρθρου τῆς «Μόντ»: Τί θὰ συνέβαινε ἂν δὲν ὑπῆρχε ἢ ἂν ἔφευγε ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκώλ;

Πάρα πολλὰ γράφτηκαν γι' αὐτὴ τὴν στάση τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, στὴν ὁποία ὀφείλεται ἡ καταστολὴ τῆς ἐπαναστάσεως. Εἶναι τὸ μόνον σημεῖον δέ, στὸ ὁποῖο δὲν ὑπάρχει ὑπερβολή, ἀσάφεια, ἀμφιβολία. Βέβαια, ὁ γαλλικὸς λαὸς στάθηκε σύσσωμος δίπλα του, ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὲς ἕως τοὺς δεξιούς. Ἀλλὰ ἦταν κι' αὐτὸς ποὺ ἔδωσε τὸ σύνθημα, τὸν παλμό, τὸ μέτρο τῆς ἐπιδράσεως σὲ κάθε ἐπαναστατικὸ ἐγχείρημα. Καὶ ἦταν πράγματι συγκινητικὴ ἡ προθυμία αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ἰδιαίτερα τῶν ἐργατῶν, τοῦ ναυτικοῦ, τῶν κληρωτῶν στρατιωτῶν, ποὺ ἐπίσημα διεδήλωσαν ἀφοσίωση στὸ στρατηγὸ Ντὲ Γκώλ, ἐμπιστοσύνη, ἀπόφαση νὰ τὸν ὑποστηρίξουν στὸ δρόμο ποὺ ἔχει χαράξει γιὰ τὴν Ἀλγερία εἰδικὰ καὶ τὴν Γαλλίαν ὁλόκληρη.

Πολλοὶ πιστεύουν πῶς ἂν ἀπέτυχε ἡ ἐπανάσταση καὶ διελύθησαν οἱ ὀργανωταί της, ὅμως παραμένει ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ πάντα, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἀποκλείει μελλοντικὴ ἐπανάληψι παρομοίου ἐγχειρήματος. Κι' ἄλλοι ἀκόμη βλέπουν μιὰ κάποια ἐπιείκεια τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ πρὸς τοὺς παλιούς του συνεργάτες, ἰδιαίτερα δὲ στὴ περίπτωση τῶν περυσινῶν ἐπαναστατῶν ποὺ δικάστηκαν στὴν περίφημη «δίκη τῶν «ὀδοφραγμάτων».

Διὰ τὸν λόγο αὐτό, ἡ Γαλλία ἀντιμετωπίζει μὲ καινούργιο κριτήριο ὅλα τὰ ζωτικάτης προβλήματα, ξεκινῶντας ἀπὸ τὴν Ἀλγερία καὶ τὰ αἴτια τῆς ἐπαναστάσεως. Τάσχετικὰ δέπροβλήματα ποὺ γεννιοῦνται ἀπὸ καὶ μετὰ τὴν ἐπανάσταση αὐτὴ μποροῦν νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἑξῆς:

Πρῶτα ἀπ' ὅλα καὶ ὡς γνωστόν, ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκώλ, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, πῆρε στὰ χέρια του ηὐξημένες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΤΟ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΟΝ ΑΝΘΕΙ

ΓΟΝΕΙΣ ΠΩΛΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΜΙΑ ΣΚΛΑΒΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἕνα νέο βιβλίο ἔχει συγκινήσει τὴν ἀγγλικὴ κοινὴ γνώμη—ὄχι γιὰ τὴν λογοτεχνικὴ ἀξία του τόσον, ὅσον γιὰ τὶς ἀνατριχιαστικὲς ἀποκαλύψεις του. Εἶναι μιὰ αὐθεντική περιγραφὴ τοῦ δουλεμπορίου ποὺ ἀνθεῖ πάντοτε στὴν καρδιὰ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς ἀπάνθρωπης μεταχειρίσεως ὁλοκλήρων φυλῶν, ποὺ ἐπὶ αἰῶνες ὑπηρετοῦν τοὺς ἄρχοντες τῆς μαύρης ἠπείρου.

Συγγραφεὺς τοῦ νέου αὐτοῦ βιβλίου εἶναι ὁ ὑποκόμης Ρόμπερτ Μῶμ, ἀνεψιὸς τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως Σώμερσετ Μῶμ καὶ θετεράνος τοῦ πολέμου τῆς Ἀφρικῆς.

Ἦταν τὸ 1955 ἀκόμη, ὅταν ὁ Μῶμ ἄκουσε κάποιον παληὸ συνάδελφό του, ποὺ εἶχε ὑπηρετήσει μὲ τοὺς ἰθαγενεῖς μισθοφόρους τοῦ Ἀντεν, ὅτι στὰ χωριὰ τῶν συνόρων τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας εἶχε δῆ, ἐπανειλημμένως, παιδιὰ τὰ ὁποῖα ὡδηγοῦσαν οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς τους στὰ σκλαβοπάζαρα ἀπὸ ὅπου μετεφέροντο ἀεροπορικῶς στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀραβίας, τὸ Ριάντ, γιὰ νὰ περάσουν τὴν ὑπόλοιπη ζωή τους στὴ σκλαβιά.

Ἡ ἀφήγησις αὐτὴ προκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως, ποὺ θέλησε νὰ ἐξακριβώση ὁ ἴδιος τὴν ἀλήθεια. Ἀλλ' ἡ πρεσβεία τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας δὲν τοῦ ἔδωσε «βίζα» καὶ τὸ Φόρεϊν Ὄφφις ἀρνήθηκε νὰ τὸν βοηθήση ὅταν θέλησε νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ Σεϊχάτα ποὺ βρίσκονται στὰ ἀραβικὰ σύνορα. Τελικῶς, ἐπληροφορήθη ὅτι τὸ δουλεμπόριον ἀνθεῖ ἐπίσης καὶ στὴν μυστηριώδη πόλι τοῦ Τουμπουκτοῦ, πρωτεύουσα τῶν πολεμοχαρῶν Τουαρέγκ, τῆς Γαλλικῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς.

Κατώρθωσε, λοιπόν, νὰ ἐξασφαλίση τὴν ἄδεια τῶν γαλλικῶν ἀρχῶν, ἐλπίζοντας ὅτι τὸ ταξίδι του θ' ἀπεδεικνύετο μάταιο. Ἀλλ' ὅσα εἶδε, μόνον σὰν ἐφιάλτη μπορεῖ νὰ τὰ συλλάβη ἡ σκέψις ἑνὸς Εὐρωπαίου.

Στὸ Τουμπουκτοῦ ὁ Μῶμ ὑπεδύετο τὸν φυσιοδίφη ποὺ ἤθελε νὰ μελετήση τὰ ἔντομα τῆς περιοχῆς, γιατὶ οἱ Τουαρέγκ, οἱ εὐγενεῖς τῆς Ἀφρικῆς, δὲν συγχωροῦν τοὺς περιέργους. Οἱ ἄγριοι αὐτοὶ πολεμισταί, μὲ τὶς χρωματιστὲς κελεμπίες τους καὶ τὶς κυρτὲς σπάθες τους τρομοκρατοῦν τὴν ὕπαιθρο. Ἀκόμη κι' οἱ Γάλλοι, πρὶν δώσουν τὴν ἀνεξαρτησία στὶς ἀφρικανικὲς ἀποικίες τους, ἀπέφευγαν νὰ ἔρχωνται σ' ἀντίθεσι μὲ τοὺς Τουαρέγκ καὶ ἐφρόντιζαν νὰ μὴν ἀντιλαμβάνωνται τὸ δουλεμπόριον.

Σήμερα ἡ φυλὴ Μπέλλα, ποὺ κακοικεῖ στὴν περιοχὴ τοῦ Τιμπουκτοῦ εἶναι, ἐπίσημως, ἐλεύθερη καὶ ἀνεξάρτητη. Ἐν τούτοις, οἱ δύστυχοι ἰθαγενεῖς θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των δούλους, προωρισμένους ἀπὸ τὴν φύσιν νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς νομάδες Τουαρέγκ πού, χάρις στὴν ἐλαφρῶς μελαμψὴ ἐπιδερμίδα τους, θεωροῦνται οἱ ἀριστοκράται οἱ εὐγενεῖς τῆς Ἀφρικῆς. Οἱ Τουαρέγκ ὁρμοῦν στὸ πρῶτο χωριὸ ποὺ θὰ βρεθῆ στὸ δρόμο τους, διαλέγουν τὶς ὡραιότερες κοπέλλες καὶ τὰ πιὸ εὔρωστα ἀγόρια καὶ φεύγουν γρήγορα γιὰ τὰ σύνορα τῆς Ἀραβίας, ὅπου τοὺς περιμένου